DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

30 lipca Nr. 21 Rok 1934.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 80 gr, poleconą 1 zł 10 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Wyszły z druku Nr. Nr. 62 — 66 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Wyszły z druku Nr. Nr. 158 — 170 Monitora Polskiego.

250.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 lipca 1934 r.

w sprawie utworzenia Ekspozytury Urzędu Skarbowego w Oświęcimiu w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Krakowie.

Na zasadzie art. 4 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391), zarządzam, co następuje:

§ 1.

Tworzy się w Oświęcimiu w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Krakowie Ekspozyturę Urzędu Skarbowego.

§ 2.

Zakres działania Ekspozytury Urzędu Skarbowego w Oświęcimiu ustali Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1934 roku.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Monitor Polski z dnia 18 lipca 1934 r., Nr. 162, poz. 212).

251.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 lipca 1934 r.

w sprawie utworzenia Ekspozytury Urzędu Skarbowego w Słupcy w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Łodzi.

Na zasadzie art. 4 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391), zarządzam, co następuje:

§ 1.

Tworzy się w Słupcy w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Łodzi Ekspozyturę Urzędu Skarbowego.

§ 2.

Terytorjalny zakres Ekspozytury Urzędu Skarbowego w Słupcy obejmuje miasta: Słupcę, Zagorów i Pyzdry oraz gminy wiejskie: Ciążeń, Dłusk, Lądek, Młodojewo, Olejnice, Ostrowite, Szymanowice, Trąbczyn i Kleczew.

§ 3.

Kompetencje Ekspozytury Urzędu Skarbowego w Słupcy ustali Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1934 roku.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Monitor Polski z dnia 20 lipca 1934 r., Nr. 164, poz. 216).

252.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 lipca 1934 r.

o spłacie zobowiązań obligacjami 6% pożyczki wewnętrznej i o zasadach zastawu tych obligacyj.

Na podstawie art. 13 i 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 września 1933 r. o wypuszczeniu pożyczki wewnętrznej (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 503) zarządzam, co następuje:

§ 1. Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej może zezwolić poszczególnym instytucjom kredytowym na dokonywanie na ich rzecz przelewu obligacyj Pożyczki Narodowej z uprawnieniami, wynikającemi z § 3 niniejszego rozporządzenia, jeżeli te instytucje przyjmować będą obligacje Pożyczki Narodowej na poczet swoich wierzytelności, powstałych przed dniem 1 stycznia 1934 r. po kursie emisyjnym 96 za 100.

§ 2. (1) W instytucjach, przyjmujących spłaty obligacjami Pożyczki Narodowej, prawo spłaty do wysokości zł. 300 imiennej wartości obligacyj służy pierwonabywcom oraz osobom, które otrzymały obligacje w drodze spadku lub na zasadzie wyroku sądowego, o ile spłata uskuteczniona będzie do dnia 31 grudnia 1935 r.

(2) Na wniosek instytucyj, przyjmujących spłatę wierzytelności obligacjami Pożyczki Narodowej, może być podwyższona wysokość dopuszczalnej spłaty obligacjami.

§ 3. (1) Instytucjom, wymienionym w § 1 niniejszego rozporządzenia, służy prawo zastawu obligacyj Pożyczki Narodowej, otrzymanych z tytułu spłat wierzytelności.

(2) Zastaw obligacyj odbywać się będzie według stopy 60 za 100 imiennej wartości obligacyj, w instytucjach kredytowych, wskazanych przez Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej.

(3) W razie niewykupienia obligacyj z zastawu, Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej na wniosek instytucyj, przyjmujących zastaw, udzieli każdorazowo zezwolenia na dokonanie przelewu obligacyj na rzecz tych instytucyj.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dziennika Ustaw z dnia 26 lipca 1934 r. Nr. 66, poz. 585).

253.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 lipca 1934 r.

o warunkach przyjmowania obligacyj 6% pożyczki wewnętrznej przez zakłady ubezpieczeń tytułem wpłat na składki.

Na podstawie art. 13 i 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 września 1933 r. o wypuszczeniu pożyczki wewnętrznej (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 503) zarządzam, co następuje:

§ 1. Władza nadzorcza może zezwolić zakładom ubezpieczeń na zawieranie umów ubezpieczeń na życie, przewidujących przyjmowanie części lub całości składek obligacjami Pożyczki Narodowej na warunkach, wyszczególnionych w §§ 2 — 4 niniejszego rozporządzenia.

§ 2. (1) Zezwolenie, wymienione w § 1, może rozciągać się tylko na takie stosunki ubezpieczenia, których warunki umowne będą przewidywały, że:

a) obligacje Pożyczki Narodowej będą przyjmowane na uiszczenie składek wyłącznie od pierwonabywców oraz osób, które otrzymały obligacje w drodze spadku lub na zasadzie wyroku sądowego;

b) obligacjami Pożyczki Narodowej będzie uiszczona w całości, względnie na życzenie ubezpieczającego w części, albo całkowita składka jednorazowa za ubezpieczenie co najmniej z dziesięcioletnim okresem ubezpieczenia, albo składki bieżące co najmniej za 3 pierwsze lata ubezpieczenia;

c) obligacje Pożyczki Narodowej przyjmowane będą na uiszczenie składek według wartości imiennej;

d) w wypadku śmierci, dożycia lub upływu umówionego terminu ubezpieczenia, świadczenie zakładu ubezpieczeń dokonywane będzie wyłącznie w gotowiźnie, a to niezależnie od tego, że składki uiszczone były w obligacjach Pożyczki Narodowej;

e) wypłata świadczenia (wykupu) w przypadku rozwiązania umowy przez ubezpieczającego dokonywana będzie w obligacjach Pożyczki Narodowej według ich wartości imiennej i to w miarę możności w tych samych obligacjach, które zostały przyjęte na uiszczenie składek.

W gotówce będzie wypłacona jedynie ewentualna różnica między kwotą wykupu a sumą obligacyj, złożonych przez ubezpieczającego, jeżeli kwota wykupu ją przewyższa, oraz pozostałość niepodzielna przez 50;

f) pożyczki pod zastaw polis udzielane będą jedynie do wysokości gotówkowej części wykupu obliczonej zgodnie z punktem e).

(2) Władza nadzorcza może ograniczyć zezwolenie jeszcze innemi warunkami.

3. Zakłady ubezpieczeń, które uzyskają zezwolenie przewidziane w § 1, mogą przyjmować na warunkach określonych w § 2 lit. a, c, d, e, f, obligacje Pożyczki Narodowej: 1) na pokrycie składki za ubezpieczenie reaktywowane, zawarte bez uwzględnienia możności uiszczenia składki obligacjami Pożyczki Narodowej, o ile łącznie z wpłatą obligacjami ubezpieczenie zostanie opłacone co najmniej za 3 lata ubezpieczenia, 2) na uzupełnienie rezerwy przy podwyższeniu sumy ubezpieczenia lub zmianie kombinacji ubezpieczeniowej.

Postanowienie ust. 2 § 2 ma odpowiednie zastosowanie.

§ 4. Zakłady ubezpieczeń, posiadające zezwolenie przewidziane w § 1, będą obowiązane na żądanie ubezpieczającego, który zawarł ubezpieczenie bez prawa uiszczenia składki obligacjami Pożyczki Narodowej, przyjąć od niego obligacje na sumę nominalną nie przekraczającą 3-letniej składki za ubezpieczenie tytułem jednorazowej wpłaty, powodującej zmniejszenie składki bieżącej, opłacanej za to ubezpieczenie. Obniżenie składki będzie dokonywane zgodnie z planem działalności zakładu, biorąc pod uwagę techniczną wartość wszystkich przyszłych składek taryfowych, obliczoną z uwzględnieniem dyskonta i śmiertelności. W tym wypadku obligacje przyjmowane będą po kursie emisyjnym 96 za 100. Ponadto mieć będą zastosowanie przepisy § 2 lit. a, d, e, f.

§ 5. Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej udzieli zezwolenia na przelewy obligacyj, dokonywane na rzecz zakładów ubezpie-

czeń zgodnie z zasadami niniejszego rozporządzenia. Przelew obligacyj, dokonany niezgodnie z postanowieniami §§ 2 — 5, jest nieważny.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) Wł. Zawadzki

(Przedruk z Dziennika Ustaw z dnia 26 lipca 1934 r. Nr. 66, poz. 586).

254.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 23 lipca 1934 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 20 marca 1934 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie zbóż, produktów przemiału i słodu.

Na podstawie art. 7 punkt d) ustawy z dnia 31 lipca 1934 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777), zarządza się co następuje:

§ 1. W § 1 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 marca 1934 roku w sprawie zwrotu ceł przy wywozie zbóż, produktów przemiału i słodu (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 228), wprowadza się następujące zmiany:

1) punkt 1 otrzymuje następujące brzmienie: „za 100 kg pszenicy, żyta, jęczmienia i owsa zł 6",
2) punkt 2 ulega skreśleniu,
3) punkty 3, 4, 5 i 6 otrzymują kolejną numerację 2, 3, 4 i 5.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1934 r.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *H. Floyar-Rajchman*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
(—) *J. Poniatowski*

(Przedruk z Dziennika Ustaw z dnia 26 lipca 1934 r. Nr. 66, poz. 587).

255.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 5 czerwca 1934 r.

w sprawie wysokości diet przy podróżach służbowych, delegacjach (odkomenderowaniach) i przeniesieniach poza granicami Państwa.

Na podstawie § 32 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 marca 1934 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłem miejscem służbowem oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 320) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Przy podróżach służbowych, delegacjach (odkomenderowaniach) i przeniesieniach poza granicami Państwa przysługują diety, ustalone w § 2, osobom, wymienionym w ust. (1) § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 marca 1934 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłem miejscem służbowem oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 320), według następujących kategoryj:

I. A kategorja: Prezes Rady Ministrów, Marszałek;

I. B kategorja: Minister, Prezes Najwyższej Izby Kontroli;

II kategorja: urzędnicy, wymienieni w pkt. 1) lit. c) ust. (1) § 4 powołanego rozporządzenia, oficerowie w stopniu generała broni, admirała, generała dywizji, wiceadmirała, Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, Pierwszy Prezes Najwyższego Trybunału Administracyjnego, Pierwszy Prokurator Sądu Najwyższego;

III kategorja: urzędnicy, wymienieni w pkt. 1) lit. d) ust. (1) § 4 powołanego rozporządzenia, oficerowie w stopniu generała brygady, kontradmirała, profesorowie wymienieni w pkt. 3) lit. a), b), Główny Inspektor Straży Więziennej, sędziowie i prokuratorzy wymienieni w pkt. 5) lit. c), Generalny Inspektor Policji Państwowej, Komendant Straży Granicznej;

IV kategorja: urzędnicy, wymienieni w pkt. 1) lit. e), ust. (1) § 4 powołanego rozporządzenia, oficerowie w stopniu pułkownika, komandora, profesorowie, wymienieni w pkt. 3) lit. c), sędziowie i pro-

kuratorzy, wymienieni w pkt. 5) lit. d), oficerowie Policji Państwowej w stopniu nadinspektora, inspektora, Nadinspektor Straży Granicznej;

V kategorja: urzędnicy, wymienieni w pkt. 1) lit. f), ust. (1) § 4 powołanego rozporządzenia, oficerowie w stopniu podpułkownika, komandora - porucznika, majora, komandora-podporucznika, pomocnicze siły naukowe w państwowych szkołach akademickich, wymienione w pkt. 3) lit. d), nauczyciele, wymienieni w pkt. 3) lit. f), l), funkcjonarjusze Straży Więziennej w stopniu inspektora, nadkomisarza, sędziowie i podprokuratorzy, wymienieni w pkt. 5) lit. e), oficerowie Policji Państwowej w stopniu podinspektora, nadkomisarza, oficerowie Straży Granicznej w stopniu inspektora, nadkomisarza;

VI kategorja: urzędnicy, wymienieni w pkt. 1) lit. g) — h) ust. (1) § 4 powołanego rozporządzenia, oficerowie w stopniu kapitana, porucznika, podporucznika, chorąży (równorzędny), pomocnicze siły naukowe w państwowych szkołach akademickich, wymienione w pkt. 3) lit. e), nauczyciele, wymienieni w pkt. 3) lit. g), h), i), j), ł); funkcjonarjusze Straży Więziennej w stopniu komisarza, podkomisarza, asesor sądowy, oficerowie Policji Państwowej w stopniu komisarza, podkomisarza, aspiranta, oficerowie Straży Granicznej w stopniu komisarza, podkomisarza, aspiranta;

VII kategorja: urzędnicy, wymienieni w pkt. 1) lit. i) ust. (1) § 4 powołanego rozporządzenia, praktykanci, podoficerowie w stopniu st. sierżanta (równorzędnego), st. bosmana, sierżanta (równorzędnego), bosmana, plutonowego (równorzędnego), bosman-mata, nauczyciele, wymienieni w pkt. 3) lit. k), funkcjonarjusze Straży Więziennej w stopniu aspiranta, przodownika, aplikanci sądowi, szeregowi Policji Państwowej w stopniu starszego przodownika, przodownika, starszego posterunkowego, szeregowi Straży Granicznej w stopniu starszego przodownika, st. strażnika granicznego;

VIII kategorja: niżsi funkcjonarjusze państwowi, podoficerowie i szeregowi zawodowi w stopniu kaprala (równorzędnego), mata, starszego marynarza zawodowego, podoficerowie i szeregowi oraz podchorążowie, wymienieni w pkt. 2) lit. c) ust. (1) § 4 powołanego rozporządzenia, funkcjonarjusze Straży Więziennej w stopniu starszego strażnika więziennego, strażnika więziennego, szeregowi Policji Państwowej w stopniu posterunkowego, strażnik graniczny.

§ 2.

(1) Dla ustalonych w § 1 kategoryj osób diety wynoszą dziennie:

1) dla kategorji IA bez względu na państwo zagraniczne — 430 zł,
dla kategorji IB bez względu na państwo zagraniczne — 400 zł,

2) a) w krajach pozaeuropejskich, niewymienionych w punktach następnych:

dla kategorji	II	120 zł
" "	III	110 "
" "	IV	105 "
" "	V	95 "
" "	VI	75 "
" "	VII	45 "
" "	VIII	35 "

b) w Argentynie, Brazylji, Japonji, dominjach, kolonjach i mandatach brytyjskich, kolonjach innych państw europejskich w Afryce gdzieindziej niewymienionych:

dla kategorji	II	95 zł
" "	III	85 "
" "	IV	75 "
" "	V	65 "
" "	VI	50 "
" "	VII	35 "
" "	VIII	25 "

c) we Francji, Algierze, Marokku, Tunisie, Holandji, Niemczech, Szwajcarji, Wielkiej Brytanji i Irlandji:

dla kategorji	II	70 zł
" "	III	65 "
" "	IV	60 "
" "	V	55 "
" "	VI	45 "
" "	VII	30 "
" "	VIII	20 "

d) w Albanji, Belgji, Egipcie, Jugosławji, Luksemburgu, Rumunji, Szwecji, Turcji, Watykanie, Węgrzech, Włoszech i Związku Socjalistycznych Republik Rad:

dla kategorji	II	60 zł
" "	III	55 "
" "	IV	50 "
" "	V	45 "
" "	VI	35 "
" "	VII	25 "
" "	VIII	15 "

e) w Austrji, Czechosłowacji, Danji, Islandji, Grecji, Hiszpanji, Litwie, Norwegji i Portugalji:

dla kategorji	II	60 zł
" "	III	45 "
" "	IV	43 "
" "	V	40 "
" "	VI	35 "
" "	VII	25 "
" "	VIII	15 "

f) w Bułgarji, Estonji, Finlandji i Łotwie:

dla kategorji	II	60 zł
" "	III	42 "
" "	IV	40 "
" "	V	35 "
" "	VI	30 "
" "	VII	20 "
" "	VIII	15 "

(2) Diety płatne są według uznania przełożonej władzy albo w złotych, albo w innej walucie według przeciętnego ostatniego notowania danej waluty na giełdzie warszawskiej przed rozpoczęciem podróży. W przypadku nienotowania danej waluty na giełdzie warszawskiej przeliczenie nastąpi przy pomocy kursu takiej waluty, która jest notowana na giełdzie warszawskiej, wykazanego na jednej z giełd zagranicznych, na której waluta, potrzebna do wypłaty diet, jest notowana. Przy podróżach dłużej trwających oraz delegacjach (odkomenderowaniach), przy których wypłata diet ma miejsce miesięcznie, obliczanie diet następuje według kursu z ostatniego dnia miesiąca, poprzedzającego wypłatę.

(3) Gdy podróż służbowa ma charakter reprezentacyjny, ustala się diety w wysokości:

dla kategorji	II	215 zł dziennie
" "	III	170 " "
" "	IV	130 " "

(4) O tem, czy podróż służbowa ma charakter reprezentacyjny, decyduje Minister Spraw Zagranicznych.

(5) Przy podróżach służbowych na sesje Ligi Narodów oraz inne konferencje międzynarodowe do Genewy diety, określone w ust. (1) pkt. 2 lit. c), mogą być za zgodą Ministra Spraw Zagranicznych podwyższone o 50%, z wyjątkiem diet dla personelu pomocniczego (urzędników rachunkowych, kancelaryjnych, stenotypistek, niższych funkcjonarjuszów i t. p.), który otrzymuje diety zwykłe.

(6) Przy podróżach służbowych na konferencje międzynarodowe do innych miejscowości może być przyznany procentowy dodatek do diet, obowiązujących dla danego kraju, — w wysokości nieprzekraczającej 40% tych diet. Wysokość dodatku określi w każdym poszczególnym przypadku, stosownie do zachodzącej potrzeby, Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych, na wniosek właściwego Ministra. Osoby, udające się z polecenia Ministra Skarbu w podróż służbową, mającą na celu przeprowadzenie rokowań finansowych, mogą otrzymać procentowy dodatek do diet, o którego przyznaniu i wysokości decyduje Minister Skarbu.

§ 3.

(1) Postanowienia ust. (2) i (4) § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 marca 1934 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłem miejscem służbowem oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe mają odpowiednie zastosowanie.

(2) Przy podróżach, odbywanych w charakterze kurjera dyplomatycznego, przysługują diety, ustalone w § 2 dla VI kategorji.

(3) W razie wykorzystania jazdy kurjerskiej w celu odbycia podróży służbowej przysługują diety, przywiązane do posiadanego stanowiska lub stopnia służbowego.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1934 r.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Monitora Polskiego z dn. 17 lipca 1934 r. Nr. 161, poz. 211).

256.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 czerwca 1934 r.

w sprawie uprawnień Prezesa Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej do mianowania i przenoszenia urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych na inne miejsca służbowe oraz w stan spoczynku.

Na zasadzie art. 17, 52, 92, 113 i 119 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) w brzmieniu, zmienionem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 737) oraz rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 661) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Prezes Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej mianuje, zwalnia i przenosi na inne miejsca służbowe oraz w stan spoczynku

wszystkich podległych urzędników i funkcjonarjuszów niższych, o ile mianowanie nie zawiera awansu do wyższej grupy uposażenia.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dn. 31 stycznia 1933 r. (Dz. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 5, poz. 39).

Minister Skarbu
(—) *Wł. Zawadzki*

257.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 lipca 1934 r.

w sprawie umorzenia w drodze skupu obligacyj 4% pożyczki konwersyjnej kolejowej 1933 r. na ogólną sumę Marek Rzeszy Niemieckiej 130000.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie § 5 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Komunikacji z dnia 16 lutego 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 218) o emisji obligacyj 4% pożyczki konwersyjnej kolejowej i o wymianie na te obligacje nieumorzonych obligacyj b. Towarzystwa Drogi Żelaznej Fabryczno-Łódzkiej trzeciej emisji z roku 1901, w dniu 1 lipca 1934 r. zostały umorzone w drodze skupu obligacje 4% pożyczki konwersyjnej kolejowej 1933 r. na ogólną sumę Marek Rzeszy Niemieckiej 130000 w odcinkach jak następuje:

po	500 R. M.	Nr. Nr.	2163	do	2192	szt.	30
"	1000	" "	5372	"	5436	"	65
"	2000	" "	8320	"	8344	"	25.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Wł. Baczyński,*
Kierownik Departamentu.

(Monitor Polski z dnia 17 lipca 1934 r., Nr. 161, poz. 210).

258.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 lipca 1934 r.

w sprawie umorzenia obligacyj 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej z 1926 r.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 czerwca 1927 r. w sprawie umorzenia obligacyj 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej, wypuszczonej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 491), zostały umorzone w dniu 1 lipca 1934 r. w drodze wykupu obligacje 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej z 1926 r. na łączną sumę nominalną 283980 zł o numeracji następującej:

po zł 30.—

Nr. od	Nr. do	szt.
2406	2407	2
21444	22048	605
23361	23363	3
23527	23528	2
23535	23536	2
23539	23540	2
23690	—	1
23927	23928	2
23930	—	1
23976	23977	2
23980	—	1
24235	24236	2
24363	—	1
32073	—	1
33490	33491	2
34085	34086	2
34088	41514	7427

razem sztuk 8058

po zł 120.—

Nr. od	Nr. do	szt.
1416	1419	4
5769	—	1
20495	20536	42
36790	36791	2
37300	37302	3
37304	—	1
37440	37467	28
38305	—	1
38478	—	1
38489	38523	35
39172	—	1
39221	—	1
39500	39502	3
40124	40128	5
41974	41979	6
43822	43824	3

razem sztuk 137

po 600 zł:
1 sztuka Nr. 1235

po 1.200 zł:

Nr. od	Nr. do	szt.
4411	—	1
4435	—	1
4508	4510	3
4521	—	1
4528	—	1
4536	—	1
4804	4805	2
5657	5658	2
6909	—	1
7551	7552	2
8883	—	1
8888	8889	2
9579	9580	2
10435	—	1

razem sztuk 21

Za Ministra Skarbu:
(—) *Wł. Baczyński,*
Kierownik Departamentu.

(Monitor Polski z dnia 19 lipca 1934 r., Nr. 163, poz. 215).

259.

WYKŁADNIA USTAWY

o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413). r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842)

415. (art. 7). W przypadku konkretnym w kontrakcie sprzedaży nieruchomości kupujący zobowiązał się do odpłaty w gotówce, a nadto przyjął dożywotnie użytkowanie obciążające hipotecznie daną nieruchomość na rzecz osoby trzeciej; to prawo użytkowania istniało przed sporządzeniem danego kontraktu sprzedaży.

Najwyższy Trybunał Administracyjny wyrokiem z dnia 16 maja 1934 r. L. Rej. 560/31 ustalił, że w art. 7 (ustępie drugim) u. o. s. rodzaje świadczeń wzajemnych są wymienione przykładowo, co wynika z zakończenia powołanego tekstu wyrazami „i t. p.", że zatem do świadczeń wzajemnych należy nietylko wymienione wyraźnie w art. 7 „ustanowienie użytkowania", lecz też przejęcie istniejącego już ciężaru będącego odpowiednikiem prawa użytkowania, które służy osobie trzeciej. Najwyższy Trybunał Administracyjny uznał więc za trafny wymiar opłaty stemplowej, dokonany w przypadku konkretnym, a oparty na włączeniu do podstawy wymiaru nietylko odpłaty w gotówce, lecz też wartości użytkowania (L. D. V. 24361/5/34).

KOMUNIKAT.

W związku z akcją pomocy dla powodzian, Ministerstwo Skarbu wydało w tych dniach doniosłe zarządzenie. Mianowicie: pragnąc wciągnąć do tej akcji możliwie najszersze sfery społeczeństwa, upoważniło Dyrektorów Izb Skarbowych do umarzania na podstawie art. 126 ustawy o podatku dochodowym tych kwot podatku dochodowego, które przypadają od świadczeń mieszczących się w dochodzie, podlegającym opodatkowaniu, uskutecznionych przez płatników tego podatku na rzecz powodzian. Umorzenia uskuteczniane będą na indywidualne podania płatników.